

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθήσωσι συνδρομηταὶ νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ ἀποστελλῶσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν δὲν ἔλαβον τυχὸν φύλλα τοῦ ἔτους 1877 ἀποτινόμενοι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν δύνανται νὰ λαμβάνωσιν αὐτά δωρεάν.

* Κύριοι! δὲν ἐλαλήταμεν περὶ τῆς Ἀγ. Γραφῆς καὶ τῆς περὶ τοῦ πρώτου ἀνθρώπου διδασκαλίας αὐτῆς· διότι ἡμεῖς τοῦλάχιστον νομίζομεν, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀναμειγνύωμεν τὴν Ἀγ. Γραφὴν εἰς τοιαῦτα ἐπιστημονικὰ ζητήματα· οὐ μόνον διότι τὰ ζητήματα ταῦτα δὲν ἐλύθησαν ἐτι ὀριστικῶς, μεταβαλλόμενα πολλὰκις ριζηδὸν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας καὶ ἀνακαλύψεις, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρὶ πάντων διότι ἡ Γραφὴ δὲν εἶναι ἐπιστημονικόν, ἀλλὰ θρησκευτικὸν βιβλίον. Ὁ Μωϋσῆς δὲν ἔγραψε γεωλογίαν· ἠθέλησεν ὑπὸ τὴν μορφήν των περὶ δημιουργίας

* Ἀντὶ κυρίου ἄρθρου δημοσιεύομεν τὸν Ἐπίλογον τῆς «περὶ τοῦ πρώτου ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀργῶν αὐτοῦ» ὁμιλίας τοῦ κ. Ἰγνατίου Μοσχάκη, ἣν ἀνέγνωσεν ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκοατηρίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου ὁ «Παρνασσός». Ἐὰν ὁ χωρὸς ἐπέτρεπεν ἠθέλομεν ἀσμένως δημοσιεύσει ὀλόκληρον τὴν ὁμιλίαν πρὸς τέρψιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἀθηναϊδος καθόσον ἐμπεριέχει ιδέας ὑγιᾶς, ἀρενωπάς καὶ ἀληθείας.

Τὴν ὁμιλίαν ταύτην ἐξετιμήσαμεν ἰδίως εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις καθ' ἃς ἐξέρχονται ἐν τῇ δημοσίῳτιτι ἄνδρες, ἀντιπροσωπεύοντες τὸν Ἑλληνισμόν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ καὶ πικρῶς ὀβριζοῦσιν ὅ,τι ἔσονται καὶ ἱερὸν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀγαθῶν Χριστιανῶν, ἦτοι τὰς ἁγίας Γραφάς, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Θεόν, τὴν ἀθανάσιαν τῆς ψυχῆς, τὴν εὐσέβειαν ἐν γένει, καὶ τέλος ὅ,τι ἀνέκαθεν ἐσεβάσθησαν ἄνδρες εὐσεβεῖς, πολυμαθεῖς καὶ ἐνάρετοι. Ταυτὴ ὁμολογεῖται ἡ ἀποστολὴ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ δραματικῆς ποιήματος Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης.

ἐπικρατουσῶν παραδόσεων τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ νὰ ἐκφορᾷ ἀπλῶς ἀλήθειαν ὑψηλὴν καὶ ἀναντίρρητον, τὴν ἀλήθειαν, ὅτι πάντα ἔχουσι τὴν ἀρχὴν ἐκ Θεοῦ. Οὔτε αἱ γιγάντιοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν πρόοδοι, οὔτε αἱ τεράστιαι ἐπιστημονικαὶ ἀνακαλύψεις θὰ δυνηθῶσι ποτε νὰ διασειῶσι τὸ κύρος τῆς ἀληθείας ἐκείνης. Δύναται ἢ ἐπιστήμη νὰ υποθέτῃ, δύναται νὰ ἰσχυρίζηται, οὐδέποτε ὅμως θὰ δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἀπλοῦν κῦτταρον ἀνεῦ ἀνωτέρας τινὸς ἀρχῆς καὶ δυνάμεως παρήγαγε τὰ ἐξαισιῶν καὶ παναρμόνιον σύμπαν· οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι νεκρὰ καὶ ἄψυχος ὕλη παρήγαγε τὴν δυνάμιν ἐκείνην, δι' ἧς καὶ μόνης κατεμετρήσεν ὁ ἄνθρωπος κατὰ μήκος, πλάτος καὶ βάθος τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατοικουμένην σφαιρᾶν τὴν δυνάμιν ἐκείνην, δι' ἧς καὶ μόνης ὑπέδειξεν ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν καὶ πορείαν των ἐν τῷ ἀχανεῖ τοῦ σύμπαντος ὠκεανῷ πλεόντων ἀστέρων τὴν δυνάμιν ἐκείνην, δι' ἧς εἰσέδυσεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς καὶ ἠρεύνησε τὰ μυστήρια τῆς γενέσεως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς τὴν δυνάμιν ἐκείνην, δι' ἧς μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ὤρισε τοὺς νόμους τῆς κινήσεως καὶ μεταβολῆς ἐν τῷ σωματικῷ κόσμῳ καὶ ἐξηκρίβωσε τὰ πρῶτα στοιχεῖα, δι' ὧν ἐνοούμενον μετ' ἀλλήλων καὶ μετασχηματιζόμενων πάντα τὰ σώματα γεννῶνται καὶ φθίρονται· τὴν δυνάμιν ἐκείνην, δι' ἧς ἐτέλεσεν ὁ ἄνθρωπος ἀληθῆ θάματα ἐν τῇ φύσει καὶ κατέστη τῷ ὄντι ὁ δράκων ὁ ἐμπαίζων αὐτῇ καὶ ἐγένετο ὁ κύριος καὶ ἐξουσιαστὴς πάντων τὴν δυνάμιν ἐκείνην, δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὸν βρογχύτατον ἐπὶ τῆς γῆς βίον δι' ἑνὸς μόνοιο βλεμματιος περιλαμβάνει ἅπαν τὸ ἀπέραντον παρελθόν, τὴν τιθεὶς πρὸ των ὀφθαλμῶν διὰ τῆς ἐπιστήμης των γλωσσῶν καὶ τῆς ἱστορίας τὸ σύνολον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀνίστησι λαοὺς ἀπὸ χιλιετηρίδων ἤδη ἐν τῷ τάφῳ κατακειμένους, νέον ἐμφυσᾷ πνεῦμα εἰς παναρχαϊότατα νεκροταφεῖα, διεισδύει εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ὄργανισμόν καὶ τὴν μυστηριώδη των γλωσσῶν συνάφειαν καὶ διὰ τῆς συγγενείας των γλωσσῶν ἀνακαλύπτει τὴν συγγέ-

νειαν των λαων. Αυτη είναι, Κύριοι, η δύναμις, αυτη είναι η δύναμις, προ της οποίας θα συντριβη πασα υλιστικη τάσις· αυτη είναι η δύναμις, ητις οιονει φωνην αφιείσα ουδέποτε παύεται διακηρύττουσα, ότι ο άνθρωπος, το αναντηρήτως εξοχώτερον των πλασμάτων, δεν ερείφη εις τον κόσμον απλής παιδιάς χάριν, δεν εγεννήθη, να ζήση μόνον και αποθάνη άνευ ιδιαιτέρου σκοπού και τέλους, δεν προωρίσθη να δραματίση το οικτρότατον πρόσωπον εν τω πολυσυνθέτω δράματι της παγκοσμίου ιστορίας. «Τα μεγαλειον ήμων, έλεγε ποτε εις των ευγενεστέρων και ειλικρινεστέρων εκκλησιαστικων ρητόρων της δυτικης Εκκλησίας, ουχι της αναμαρτήτου, ο γνωστός πατήρ Γάκωνθος, το μεγαλειον ήμων δεν εγκείται εν τη φυσικη ήμων αρχη, αλλ' εν τη ημετέρα ήθικη φύσει· ολίγον μέλει ήμιν να μάθωμεν, όποιος είναι ο πρόγονος ήμων, άν ο πρόγονος ούτος είναι, θα είπω την λέξιν, ο πίθηκος, ενώ η Γένεσις υποδεικνύει ήμιν πρόγονον έτι ευτελέστερον, τον πηλόν, τον χούν της γης. Ύλη οργανική η άνόργανος, ύλη ζωσα η άψυχος, αδιάφορον! Έν μιά ώρα, εν μιά στιγμη, σπουδαιοτάτη εις τον κόσμον τούτον, εν μιά στιγμη χαραξάση την πραγματικην αρχην του είδους ήμων, πνοή ενεφυσήθη εις την ύλην ταύτην, πνοή ζωής, σπέρμα συνειδήσεως και λόγου, και ο άνθρωπος δεν ήτο πλέον πηλός, δεν ήτο πλέον χούς της γης, δεν ήτο πλέον σάρξ, ήτο τι ανώτερον και ευγενέστερον, ήτο είκων Θεου και ομοίωσις. Τούτο είναι το ποιούν άνγκυαίως τον άνθρωπον θρησκευτικόν, τούτο είναι το ποιούν τον άνθρωπον αθάνατον.»

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΟΣΚΩΛΗΚΟΣ

[Συνέχεια, ίδε αριθ. 22].

Ο μεταξοσκώληξ νυν φθάνει εις την πλήρη αυτού αύξησιν, είναι δε λεπτή κάμβη δύο και ήμισσεως μέτριων δακτύλων μήκους. Ο σκώληξ ούτος έχει

δώδεκα μεμβρανώδεις δακτυλίους περι το σώμα του, παραλλήλως τεθειμένους, οι δακτύλιοι ούτοι ανταποκρινόμενοι εις τας κινήσεις του ζώου, άμοιβαίως συστέλλονται και μηκύνονται. Έχει δεκαεξ πόδας, ανά ζεύγη, εξ προσθίου· οι άλλοι δέκα μεμβρανώδεις, ευκαμπτοι έχουν μακρά προς αναρρίχησιν όργανα. Το στόμα του έχει κάθետον άντι όριζοντίου τομή. Ο σκώληξ έχει δεκαοκτώ ανάπνευστικας όπας, τεθειμένας εις ίσας αποστάσεις, έννεά επί εκάστης πλευράς του σώματος. Έκάστη των όπών του σώματος υποτίθεται ούσα το τέρμα ιδιαιτέρου οργάνου άναπνευστικού. Έκατέροθεν της κεφαλής παρά το στόμα, έπτά μικροί όφθαλμοί διακρίνονται. Τα δύο ανοίγμα-

τα δι' ών ο σκώληξ εξάγει το μεταξύον νήμα του κείνται άκριβώς υπό την σιαγώνα, παρακειμενα άλλήλοις και υπερμέτρως λεπτά.

Κατά την άνω μηνσθείσαν περίοδον ο πόθος του σκώληκος προς τροφήν αρχεται καταπίπτων, και βαθμηδόν ουδέ καν εγγίζει τα φύλλα· άνήσυχος δε γενόμενος, ύψοι την κεφαλήν και περιφέρεται κυκλικώς ζητών μέρος ένθα δύναται να αρχίση την κλωστικην εργασίαν του. Το χρώμα του νυν είναι πράσινον ανοικτόν. Εικοσιέσσαρας ώρας από του χρόνου της από τροφής εγκρατείας του, το υλικόν το εξ ου η μεταξύη κατεσκευάζεται χωνεύεται και το πράσινον χρώμα εξαφανίζεται· το σώμα του λαμβάνει στιλπνότητα και διαφάνειαν περι τον λαυμόν. Πριν η ο σκώληξ έντελώς παρασκευασθη προς κλώσιν, το σώμα του αποκτά μείζονα σταθερότητα και κατά τι ελαττούται το μέγεθος.

Η ουσία εξ ης η μετάξα, λέγουσι τινες, γίνεται, διακρίνεται εις είδος λεπτής κιτρινης, διαφανούς, γλωώδους ύλης εν δυσι χωριστοίς άγγελίοις ελαχίστων διαστάσεων, ύφαινομένη επί δύο άτρακτών εν τω στόμαχῳ, άν δε εκτυλιχθώσι τα άγγελια ταύτα έσονται περι τους δέκα δακτύλους το μήκος. Η έκθεσις θμως αυτη είναι έσφαλμένη ως παρακατιών δειχθήσεται.

Όποταν ο σκώληξ όριση γωνίαν τινα ης αι διαστάσεις συμφωνούσι προς το μέγεθος της σκοπούμενης μεταξύνης σφαίρας η του κουκουλίου, αρχεται της εργασίας του ρίπτων λεπτάς και άκανονίστους κλωστας, ως εν τῷ δε τῷ σχήματι δι' ών να δύναται να στηρίξη την μέλλουσαν κατοικίαν του.

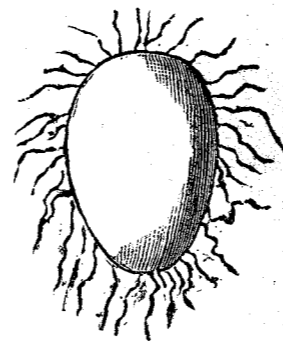

Κατά την πρώτην ήμέραν, το έντομον κατασκευάζει επί αυτών χαλαρόν κατασκευάσμα ωσειδούς σχήματος βαθμηδόν δε προχωρει καλύπτων κατά τας τρεις έπο-

μένας ήμέρας, την στερεάν κιτρινήν σφαίραν· ο εργάτης έννοείται πάντοτε διατελει έντός της σφαίρας ήν κατασκευάζει. Έάν κατά τον χρόνον τούτον μία των κλωστών εκείνων αίτινες εισι προωριμέναι προς στηρίξιν του κουκουλίου θραυσθῆ, ο σκώληξ εύρήσει, προβαίνοντος του έργου, ότι η σφαίρα, μη ούσα καλώς έστηριγμένη, καθίσταται άστατος, ούτω δε το έντομον αδυνατεί να προβῆ καταλλήλως εις τας εργασίας του. Έν τοιαυτη περιπτώσει ο σκώληξ διατρύπη και καθολοκληρίαν εγκαταλείπει το άτελειώτον κουκούλιον εκρίπτει τας απομενουσας κλωστας τῆδε κακεισε όποθεν δήποτε διέρχεται· δια του τρόπου τούτου η μετάξα καθολοκληρίαν απόλλυται, και ο σκώληξ, μη εύρίσκων θέσιν ήν να παρασκευάση εις την μεταβολην ταύτην, αποθνήσκει χωρίς να το πραγματοποιήση.

Η μεταξύνη κλωστή, ητις εκσυρομένη φαίνεται ούσα μία, σύγκεται εκ δύο άστρίφων, αι δύο δ' αυται γε-

ρονται όμοϋ δια μέσου δύο άγκύστρων, τεθειμένων έντός του στόματος του μεταξοσκώληκος προς τον σκοπόν τούτον. Ο σκώληξ ύσταται επί της κατωτέρας άκρας γινομένης της κλωστικης ταύτης εργασίας, και μεταχειρίζεται το στόμα και τους προσθίους πόδας εν τῷ έργῳ της διευθύνσεως και ένώσεως των δύο κλωστών. Η ενέργεια του σκώληκος προς τυλιξιν της μεταξύης περι το κουκούλιον γίνεται άκανόνιστος. Ο *Robinet* εκ Παρισίων εκκαμε τον εξής περιεργον ύπολογισμόν επί των κινήσεων τας οποίας ο μεταξοσκώληξ πρέπει να ποιη προς σχηματισμόν ενός κουκουλίου, ύποτιθεμένου ότι περιέχει κλωστήν 1500 μέτρων. Είναι γνωστόν, λέγει ο κ. *Robinet*, ότι ο μεταξοσκώληξ, σχηματίζων το κουκούλιόν του, δεν νήθει την μεταξύνην κλωστήν εν συγκεντρωτοίς κύκλοις έντός έσωτερικης επιφανείας της σφαίρας, αλλα κατά άκανόνιστον τρόπον. Τούτο πραγματοποιει δια των κινήσεων τῆς κεφαλής του. Έάν έπομένως εκάστη των κινήσεων τούτων παρεχει ήμισυ εκατοστόμετρον του μεταξύνου νήματος, έπεται ότι ο σκώληξ θα ποιη 300,000 κινήσεις της κεφαλής του όπως το άποτελέση, εάν δε η εργασία άπαιτη 72 ώρας προς τέλεσιν αυτης, ο σκώληξ ποιει 100,000 κινήσεων ανά 24 ώρας, 4,166 καθ' ώραν, 69 κατά λεπτόν, πλέον δε της μιας ανά έκαστον δευτερόλεπτον.

Κατά το τέλος της τρίτης η τετάρτης ήμέρας, ο σκώληξ συμπληροει το έργον του, τότε δε έχομεν μεταξύνον κουκούλιον με τον σκώληκα πεφυλακισμένον εν τῷ κέντρῳ του. Το κουκούλιον έχει ενός μέχρι ενός και ήμισσεως δακτύλου μήκος, χρώμα δε υποκίτρινον.

[Έπεται συνέχεια.]

ΟΙ ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Αι Ηνωμένα Πολιτεία της Αμερικης σπουδαία κέκτηνται ωφελήματα υπερ πάντα τα Ευρωπαϊκά έθνη. Τα δημόσια διαχειρίζονται εν γενει ευθυνώτερον παντός ευρωπαϊκού έθνους· πρώτιστον δε κέρδος είναι η οικονομία η εκ του ολιγαριθμου του εν καιρω ειρήνης διατηρουμένου τακτικού στρατού. Η αλήθεια τούτου καταδεικνυται εκ των εξής αριθμών

	Πληθυσμός	Στρατός εν ειρήνη.
Μεγ. Βρετανία	34,000,000	132,884
Γαλλία	37,000,000	430,703
Γερμανία	43,000,000	419,659
Αυστροουγγαρία	36,000,000	278,170
Ιταλία	27,000,000	214,687
Βέλγιον	5,500,000	40,000
Ηνωμ. Πολιτεία	38,000,000	25,000

Έκ τούτου καταφάνεται ότι τα ευρωπαϊκά έθνη τά άνω σημειωθέντα έχουν ενά ίκανόν άνδρα ανά έκκτον ένα του όλου πληθους, διαρκώς ένκοϋντα και υπό τα όπλα· αι Ηνωμένα Πολιτεία έχουν ενά ανά 4600, υπό τα όπλα. Εις τους αριθμούς τούτους προσθετία αι κατά θάλασσαν δυνάμεις των χωρών τούτων, και ο μέγας αριθμός ο επασχολούμενος εις παρασκευην πολεμοφοδίων, τηλεβόλων και μικρών όπλων. Το πάντων δε δαπνηρότερον έστιν, ότι οι στρατιώται ούτοι, το άνθος του πληθους, ου μόνον ένδύονται, τρέφονται, στεγάζονται και όπλίζονται δαπάνη του λοιπού έθνους, αλλ' άπομακρύνονται παραγωγικης εργασίας, διατελοϋσιν εν άργία. Έάν δε παραδεχθώμεν ότι οι ίκανοί άνδρες χώρας τινος εισι το δέκατον ολοκληρου του πληθους, εξαγεται διτιέν πάση τη Χριστιανική Ευρώπη εν τῷ σωτηρίῳ έτι 1877 εις περίπου εκ δέκα εκ των ίκανών τούτων διαρκώς τρέφεται εν άνκηρία εν καιρω ειρήνης. Είναι δε κοινώς παραδεδεγμένον ότι εάν μη η Ευρώπη άφοπλισθῆ, θέλει περιέλθει το ταχύτερον εις χρεωκοπίαν.

Η ΑΣΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

Κριμαϊκός πόλεμος 1852	Λίρ. Στερλ.	340,000,000
Ίταλικός πόλεμος 1859	»	60,000,000
Αμερ. έμφ. πόλ. των Βορείων	»	940,000,000
» » » » Νοτίων	»	460,000,000
Σχλέσβιχ Όλοσαϊν πόλεμος	»	7,000,000
Αυστροπροσσιακός πόλ. 1866	»	66,000,000
Μεξικ. Μαροκινός, Παραγουάνος	»	40,000,090

Το όλον λίρας 1,913,000,000

Διά του ποσού τούτου ήδύνατο να κτισθώσι και πληρωθώσι μετ' άντικειμένων τέχνης και επιστήμης 1,530 μεγαλοπρεπή κτίρια ως το εν Συδενχάμη Κρουστάλλινον Παλάτιον προς λίρας, 1,250,000 έκαστον.

Ήδύνατο να γείνη σιδηρόδρομος περίξ της ύδρογείου σφαίρας (23,000 μίλια) προς λίρας 80,000 έκαστον μίλιον.

Ήδύνατο να αγορασθῆ τροφή, ένδυμασία και έπιπλα εις αναλογίαν 63 λιρών έκαστον άνδρα, γυναίκα και τέκνον εν τῷ Ηνωμένῳ Βασιλείῳ της Μεγάλης Βρετανίας (συμποσούμενον εκ 30,000,000 προσώπων.

Ήδύνατο να έγκαθιδρυθώσι 1,913 Νοσοκομεία εις διαφόρους χώρας προς 1,000, λίρ. έκαστον.

Ήδύνατο να πληρωθῆ ο ύπερ των πενήτων έτήσιος φόρος του Ηνωμένου Βασιλείου (συμποσούμενου κατ' έτος εις 8 1/2 έκατημ. λίρας) δια 225 έτη! Η να κτισθώσι και προικοδοτηθώσι 382,600 σχολεία προς 5,000 λίρας έκαστον.

ΠΕΡΙ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ

Ο ήγεμών του Μαυροβουνίου αρχει επί χώρας όρεινης κατοικουμένης υπό σλαβονικής φυλής αριθμούσης 130,000 κατοίκων. Το Μαυροβούνιον δεν έχει πόλεις μόνον περί τὰς 300 κώμας τῆς μεγίστης τούτων περιεχούσης περίπου 1200 κατοίκους. Ἡ Κετίγνη ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας, ἔνθα ἡ κυβέρνησις ἐδρεύει

ἐργασίας εἰς ἣν καταγίνονται. Ἡ τροφή τοῦ Μαυροβουνιώτου σύγκαιται ἀπλῶς ἐξ ἀζύμου ἄρτου ἐξ ἀρχαβοσίτου, τυροῦ, γάλακτος καὶ λαχανικῶν. Κρέας καὶ ἰχθὺς σπανίως δοκιμάζει.

Ἡ μακροβιότης τῶν Μαυροβουνιωτῶν εἶναι ἀξία παρατηρήσεως. Ὁ πάππος οἰκογενείας τινος διάγει τὸ 117 ἔτος, ὁ υἱός του τὸ 100, ὁ ἔγκονος τὸ 82, καὶ ὁ μέγας ἔγκονος τὸ 60 ἔτος· ὁ δὲ υἱός τοῦ τελευταίου

Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ.

περιέχει εἴκοσι ἢ τριάκοντα καλῶς ἐκτισμένας οἰκίας ἐν μοναστήριον καὶ τὰ ἀνάκτορα.

Οἱ Μαυροβούνιοι εἰσὶ συνήθως ὑψηλοῦ ἀναστήματος. Ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες εἰσὶν εὖρωστοι, αἱ τελευταῖαι οὗτοι εἰσὶ μάλιστα εὐειδεῖς καὶ ἐργατικαὶ ἀσχολούμεναι εἰς οὐχὶ γυναικεῖα ἔργα. Ὁ λαὸς ἐν γένει εἶναι ἀνδρείος, φιλόξενος καὶ εὐπροσήγορος. Οἱ ἄνδρες περιφέρονται πάντοτε ἐν πλήρει πανοπλίᾳ ἀδιαφόρως τῆς

τούτου ἦν 43 ἐτῶν καὶ εἶχεν υἱὸν 21 ἔτους, οὗτινος τὸ τέκνον ἦν 2 ἐτῶν, ἐν ὅλῳ ἑπτὰ γενεαί.

Ἡ ἐκπαιδευσις μεταξὺ αὐτῶν διατελεῖ εἰς λίαν χαμηλὴν θῆσιν, καὶ περιφρονεῖται παρ' αὐτῶν.

Οἱ εἰσπραττόμενοι ἐκ πάσης οἰκογενείας φόροι πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τοῦ κράτους ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 4068 λίρας στερλίνας· πλὴν τούτων ὁ ἡγεμὼν λαμβάνει ἐκ τῆς Ῥωσσίας βοήθημα 3,733

λίρων, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τούτο πᾶσιν ἐπλήρωσε ὡς φόρον τῆ Τουρκίᾳ πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν περὶ τὰς 26,000 στρατοῦ δύναται νὰ προσκληθῆ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου, ἐν ἀνάγκῃ 14,000 ἐπι δύναται νὰ προστεθῶσι ἐν συντόμῳ οἱ Μαυροβούνιοι εἰναι ἀρμειμάριοι. Κατὰ τὸν

διοικητῆς ἐπίσκοπος ἀπεβίωσε τῷ 1851 οὗτινος ὁ διάδοχος ἐχώρισε τὴν θρησκευτικὴν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως δυσαρεττήτως οὕτω τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον, ὅστις, διὰ τούτο, ἀπέσυρεν τὴν πρὸς τοὺς Μαυροβούνιους διδομένην ἐπιχορήγησιν, ἣν ὅμως ὁ νῦν αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος Β' ἀνκνέωσεν.

Τὰ εἶδη τὰ ἐξαγόρευα ἐκ τοῦ Μαυροβουνίου εἰσὶ

Η ΗΓΕΜΟΝΙΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ.

μεσαιῶνα τὸ Μαυροβούνιον ἀνήκεν τῇ ἰσχυρᾷ τῶν Σέρβων βασιλείᾳ ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἠττηθὲν διμελήσθη ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν περὶ τὸ ἔτος 1389, καὶ ὅμως δὲν ὑπετάγη τοῖς Ὀθωμανοῖς μέχρι τοῦ ἔτους 1714. Ὁ τελευταῖος πολιτικὸς διοικητῆς τῶν Μαυροβουνίων ἀπεβίωσεν τῷ 1516, καὶ ἔκτοτε ἡ διοίκησις μετέβη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον. Ὁ δὲ τελευταῖος

καπνιστὰ χοιρομήρια, ἀλατισμένοι ἰχθῆρες, κηρός, μέλι, δέρματα, αἷμιμα, τυρός, βούτυρος, ξύλα βαπτικά, κτήνη, ὀρνίθια καὶ τὰ παρόμοια. Εἰσάγονται δὲ ἐν αὐτῷ κτήνη, ἵπποι, ἄλας, χαλκός, ὄπλα, βαμβακερὰ, λινὰ, καὶ μάλλινα ὑφάσματα, τέϊον, ζάχαρι κτλ.

Ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος οὐ παραθέτομεν τὴν εἰκόνα, ἐξεπαιδεύθη ἐν Ῥωσσίᾳ, ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ εἶναι

βρωσίς· πριγκήπισσα, θεωρείται δὲ ὡς οὐσα εἰς τῶν συνετωτέρων συμβούλων τοῦ συζύγου της.

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἡ Ἀττικὴ εἶναι τόπος πτωχῶς, βραχῶδης, ἄφορος περιλαμβανῶν κατὰ τὴν καλὴν τῶν Ἀθηνῶν ἐποχὴν περὶ τὰς 470,000 κατοίκους. Πλὴν τὰ προϊόντα τοῦ ξηροῦ αὐτῆς ἐδάφους οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ διαθρέψωσι τοιοῦτον πληθυσμόν. Αἱ πρῶται ὕλαι ἔλειπον ἀπολύτως· ὁ παραγόμενος σίτος ἦτο ὀλίγιστος, οἱ δὲ ἵπποι καὶ τὰ ποίμνια δὲν εὗρισκον ἀκοκτὴν νομὴν· οὐδὲ ὑπῆρχον ἐν Ἀττικῇ μεταλλεῖα σιδήρου. Ἐκ τούτου βλέπομεν ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπρομηθεύοντο ὅλα αὐτῶν τὰ ἀναγκαῖα ἔξωθεν· ἐλάμβανον τὸν σίτον ἐκ τῆς Ταυρικῆς χερσονήσου, Θράκης, Συρίας, Αἰγύπτου καὶ Σικελίας ὅπου ἐδάπανον τὸ ἡμισυ περίπου τῶν ἐσόδων τῆς πολιτείας, ἀνερχομένων κατ' ἀξιοπίστους μαρτυρίας εἰς 3,640,000 φρ. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐκ Θράκης, Θεσσαλίας, Φρυγίας καὶ Καππαδοκίας ἐπρομηθεύοντο τοὺς δούλους, ἐκ τοῦ Βυζίνου, Ὀλύμβου καὶ Ἀμφιαλείας τὴν ξυλείαν. Ἡ Ἀσία ἀπέστελλεν αὐτῇ ἔριον καὶ πᾶνια. Τὰ Ἐκβάτανα ἐριοῦχον· ἡ Κυρῆνη δέρματα· ἡ Τύρος μύλυθρον. Οἱ τάπητες τῆ ἐστέλλοντο ἐκ Βαβυλώνας, ὁ πάπυρος ἐξ Αἰγύπτου, ὁ χαλκὸς ἐκ Χαλκίδος, ἐκ Δήλου καὶ ἐκ Κύπρου καὶ τέλος ὄλαι αἱ γειτόνας νήσοι ἀπέστελλον ἐκάστη τὰ κατ' αὐτήν.

Ὀλον τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῶν Ἀθηνῶν ἦτο τὸ ἔλαιον· ἀλλὰ βεβαίως ἐκ τοῦ ἐλαχίστου τούτου κέρδους δὲν ἐκέρδιζον, ὥστε νὰ ἀνταποκριθῶσι εἰς ὅλα τὰ ἐξοδα, ὅσα ἀπῆται ἢ ἀγορὰ τοσοῦτον ἀντικειμένων. Πόθεν λοιπὸν εὗρισκον ἡ δημοκρατία αὐτὴ τοὺς πόρους ὥστε νὰ διατηρῆ ἐν τοῖς καλοῖς χρόνοις πληθυσμὸν ἐξ 80 περίπου χιλιάδων πολιτῶν ἐλευθέρων καὶ τὴν ἠθικὴν ἐπιρροὴν ἣν ὁ τόπος οὗτος ἐξήσκησεν ἐπὶ τῶν λοιπῶν, ἄλλως τε ἰσχυρῶν καὶ ἐπιφόβων.

Εἶναι ἀνκμφισθήτητον, λέγει ὁ Merie David, ὅτι αἱ Ἀθηναὶ ὑπῆρξαν ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλις τοῦ κόσμου ὡς ἐπίσης ἡ Βασιλίσα τῆς καλαισθησίας κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ Ἀθηναὶ ἐστήριζαν ἐπὶ τῶν λαμπρῶν αὐτῶν οἰκοδομῶν καὶ ἀναγκαίους πόρους τῆς διατηρήσεως καὶ ὑπάρξεως αὐτῶν. Τὰ εἰκοσιδύο ἑκατομμύρια ἄτινα ὁ Περικλῆς ἐξώδευσεν πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Παρθενῶνος, τοῦ Ὁδείου καὶ τόσων ἄλλων μνημείων ἄτινα κατέστησαν τὰς Ἀθήνας ἡγεμονίδα ἐπίφθορον τῶν πόλεων, τὰ ἐπληρώθη ἐκ τῶν τεχνιτῶν, οἵτινες ὅπαιοι τοῦ Φειδίου, τοῦ Καλλικράτους, τοῦ Γατίνου, τοῦ Ζεύξιδος, τοῦ Πολυγνώτου καὶ τοῦ Κερκυνίου διέδιδον καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον τὰ προϊόντα τῆς Ἀθηναϊκῆς μεγαλοφυΐας. Ὅπως νικῶσι τοὺς ἀντιπάλους καλλιτέχνας τῶν ἄλλων Ἑλληνίδων πόλεων τῆς Ἀσίας, Ρόδου, Σάμου, Αἰγίνης, Κορίνθου, Σικυῶνος καὶ Συρακοῦσων ἠναγκάζοντο οἱ Ἀθηναῖοι καλλιτέχνη νὰ ἀναπτύσσωσι ὑψίστην τελειότητα ἐπὶ

τῶν ἔργων τῶν, ἐφ' ἧν ἐπέθετον τὴν σφραγίδα τῆς ὀραϊότητος, γλαφυρότητος καὶ τῆς καλαισθησίας, χαρισμάτων, ἄτινα, καθίστων ἀδύνατον πᾶσαν σύγκρισιν. Ἐπίσης ἦτο, οὕτως εἰπεῖν, ὑποχρεωτικὸν διὰ τοὺς λάτρας τῶν Μουσῶν οἵτινες κατὰ τὴν ἀρχαιότητα συνεχῶς συνήρχοντο ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς οἰκουμένης εἰς Ἀθήνας ὅπως ἀγοράσωσι τοὺς πίνακας, τὰ ἀγάλματα τὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ ὄπλα, ὧν ὅμοια θὰ εὗρισκοντο ἀλλοχοῦ· ὁ δὲ Περικλῆς ἀνεγείρων τοὺς ναοὺς καὶ τὰς λαμπρὰς ἐκείνας οἰκοδομὰς, ὧν τὰ ἐρείπια εἰσὶν ἐτι ἡ δόξα τῶν Ἀθηνῶν, ἐδίδον ἐκ πρώτης ὄψεως εἰς τοὺς ξένους ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς καλλιτεχνικῆς δεξιότητος τῶν συμπολιτῶν τοῦ.

Τῆς ζωγραφικῆς οὐδὲν ἔργον μένει ἡμῖν ὅπως ἐκτιμήσωμεν τὴν ἀξίαν, εἰς ἣν ἐφθάνον αἱ εἰκόνας τῶν καλλιτεχνῶν τῆς καλῆς ἐποχῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἂν ὅμως κρίνωμεν, ἐκ τῶν τιμῶν, εἰς ἃς ἐπωλήθησαν τὰ ἔργα δευτερευόντων καλλιτεχνῶν, θέλομεν ἀσφαλῶς κρίνει ὅτι ὁ καλλιτεχνικὸς οὗτος κλάδος ἦτο διὰ τὰς Ἀθήνας πηγὴ ἐπαισθητῆ πόρων. Ὁ Πλούταρχος διηγεῖται ὅτι ὁ Νικίας εἰκόνα του τινὰ ἐπροτίμησε νὰ τὴν δωρῆσιν εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, μᾶλλον ἢ νὰ τὴν πωλήσῃ ἀντὶ ἐξήκοντα ταλάντων (324,000 νέων δρ). Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει ὅτι ὁ Καίσαρ ἀνεστήλωσε δύο εἰκόνας τοῦ προδ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης, ἃς ἐπλήρωσε 433,000 νέας δραχ. εἰκῶν τοῦ Πολυκλείτου ἐπωλήθη ἀντὶ 540,000 δραχ. νέων.

Ἡ γλυπτικὴ ἢ μᾶλλον ἀγαλματοποιεῖα δὲν συνετέφεν ὀλιγώτερον τῆς ζωγραφικῆς εἰς τὴν δημοσίαν τῶν Ἀθηνῶν εὐημερίαν. Τὰ ἀγάλματα ἄτινα περιελίκοισι τὰ εὐρωπαϊκὰ μουσεῖα τόσῳ ἄπειρα τὸν ἀριθμὸν, εἶναι μὴδὲν παραβαλλόμενα πρὸς τὰ καταστραφέντα ἢ ἀπολεσθέντα. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἦτις ὡς ἡ Ῥώμη ἦτο εἶδος ἀγορᾶς τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαιότητος εἶδε πλῆθος τοιούτων καταστραφέντων ὑπὸ τοῦ κακῶς ἐννοουμένου ζήλου τῶν εἰκονοκλαστῶν· καὶ ἂν καὶ μετὰ τὴν βραβερύτητα ταύτην, οὐχ' ἦττον ὅταν οἱ σταυροφόροι ἀπῆλθον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἀνατολῆς, εὗρον ἐτι μικρὸν ἀριθμὸν ἀγαλμάτων ἐν αὐτῇ ὥστε κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν τῆς ἐποχῆς ἐφαίνετο ὅτι ὁ ἀρχαῖος πολιτισμὸς διωχθεὶς ἐξ ὅλου τοῦ ἀρχαίου κόσμου εἶχεν ἐνώσει ἐν τῷ τελευταίῳ ταύτῳ καταφυγῇ ὅλα τὰ ἀριστουργήματα καὶ τοὺς θησαυροὺς του.

Ἡ φιλάρπαξ καὶ βλάβη πλεονεξίαι τῶν Ἀγγλων καὶ Ἐνετῶν κατέστρεψε κατόπιν ὅσα ἢ βάρβαρος χεῖρ τῶν Τούρκων ἐσεβάσθη. Ἡ Ἀθηνᾶ τοῦ Φειδίου θράσεται εἰς χεῖρας Ἐνετῶν ἀνεπιδεξίων, ἐν ᾧ ὁ Ἑλληνὸς ἐγύμνωσε τὸν Παρθενῶνα. Καὶ λογίζομεν λογικώτερον τὸν Ἐνετὸν ζητήσαντα χρυσοῦν μεμονωμένον ἀγαλμα ἢ τὸν ληστὴν Ἀγγλὸν γυμνοῦντα τῶν κοσμημάτων του κτίριον. Ἄν τοῦλάχιστον, μετέφερον ὅλον τὸν Παρθενῶνα εἰς Ἀγγλίαν! Ἄλλ' εἶναι πλέον παραδεγμένον τῆς Ἑλλάδος οἱ λησταὶ προγεγεγραμμένοι

πλανῶνται ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἐν ᾧ οἱ τῆς Εὐρώπης κοσμοῦσι τοὺς θαλάμους ὑπὸ τοῦς τίτλους τοῦ ἱππότου καὶ λόρδου.

Εὐκόλως δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ εἰς ποίαν τιμὴν ἠδύνατο νὰ φθάσωσι τὰ ἔργα τῶν γλυπτῶν τῆς λαμπρᾶς ἐποχῆς ὅταν μάθῃ ὅτι ἀγαλμα τοῦ ναοῦ τοῦ Κλίσκρος, τεχνίτου κοινῆς ἀξίας εἰς μέγεθος φυσικὸν καὶ τέχνης παρικκαμακίας ἐξιτιμήθη ἀντὶ 120,000 δραχ. νέων.

Αἱ Ἀφροδίται τοῦ Πραξιτέλους αἱ Ἀθηναῖ καὶ Δίος, οὗς τὸ ἔζοχον τοῦ Φειδίου πνεῦμα ἐγέννησε καὶ οἵτινες ἐζητήθησαν μετὰ προθυμίας πρὸς διακόσμησιν τῶν Ἑλληνικῶν ναῶν, τὰ ἔξοχα ταῦτα ἔργα δισκορπισμένα ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην δὲν ἦτο ἐπόμενον νὰ καταστῶσι ἀνεξάντλητοι πηγαὶ πλοῦτους διὰ τὴν εὐδαίμονα χώραν ἐν ᾗ εἶδον τὸ φῶς·

Προσθέσωμεν εἰς τὴν ζωγραφικὴν καὶ γλυπτικὴν τὰ ἐκλεκτὰ προϊόντα τῆς κεραμικῆς τὴν βιομηχανίαν, τῶν ὕλων καὶ κοσμημάτων τόσῳ τελείως τετορευμένων καὶ πλείστων ἄλλων κλάδων τῶν ὠραίων τεχνῶν καὶ θέλομεν ἔχει σχεδὸν πλήρη ἰδέαν τῆς Ἀθηναϊκῆς βιομηχανίας ἣτις μετέβλε εἰς ἀκμάζουσαν καὶ ὑπερῆφανον πόλιν βράχον ξηρὸν, ἐν δικαίως ὁ Πλάτων ἀπεικάζει «ἄχαρι μερίδα τοῦ σκαλετοῦ τοῦ κόσμου».

ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΚΩΝ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΤΙΝΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ.

- 1. Ἡ χρῆσις φακέλων εἰσήχθη κατὰ τὸ ἔτος 1839
2. Αἱ πρῶται ἐκ χαλύβδου γραφίδες κατασκευάσθησαν » 1830
3. Ἡ πρώτη ἀτμοσφαιρικὴ ἀντλία » 1650
4. Ἡ δι' ἀνάσθησις » θεραπεία » 1844
5. Τὰ πρῶτα φώσφορα . . . » 1829
6. Ἡ πρώτη ἀεροστάτου ἀνύψωσις » 1783
7. Τὸ πρῶτον σιδηρῶν ἀτμόπλοιον εἰσήχθη . . . » 1830
8. Ἡ πρώτη ἀμαξα ἐν Ἀγγλίᾳ » 1569
9. Ὁ πρῶτος ἱπποσιδηρόδρομος » 1826
10. Ἡ ὑποχαλκοκάλυψις πλοίων εἰσήχθη . . . » 1837
11. Ὁ χρυσὸς ἐν Καλλιφορνίᾳ ἀνεκαλύφθη . . . » 1848
12. Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιο . . . » 1807
13. Τὸ πρῶτον ὠρολόγιον κατασκευάσθη ἐν Νουρεμβέργῃ . . » 1477
14. Αἱ πρῶται δι' ἐφημερίδων εἰδοποιήσεις ἐφάνθησαν . . . » 1652
15. Ἡ χρῆσις πετραιαίου πρὸς φωτισμόν . . . » 1826
16. Τὸ πρῶτον ἡμερολόγιον ἐδημοσιεύθη ὑπὸ G. Von Panch . » 1460
17. Τὸ πρῶτον τελεσκόπιον ἐν Ἀγγλίᾳ . . . » 1608

- 18. Τὸ πρῶτον ἐν Ἀμερικῇ πιεσίριον . . . . . κατὰ τὸ ἔτος 1629
19. Τὸ πρῶτον καπνοδόχοι εἰσήχθησαν ἐν Ῥώμῃ ἐκ τῆς Padua » 1368
20. Ἴτελοι πρὸς φωτισμόν εἰσήχθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὴν 8ην ἑκατονταετηρίδα
21. Ἡ πρώτη τελεία Μηχανὴ τῆς Ῥαπτικῆς λαβοῦσα προνόμιον ἦν ἡ τοῦ Elias Howe . . . » 1846
22. Τὸ πρῶτον, αἱ τοῦ κ. Howe ΓΥΝΗΣΙΑΙ τῆς Ῥαπτικῆς Μηχαναὶ εἰσήχθησαν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Κωνσταντίνου καὶ Σα. ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 261. . . . . » 1874

ΣΠΟΓΓΑΛΙΣΙΑ

Ἡ ἄλιεα αὕτη ἐξασκεῖται πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐν Ἑλλάδι πλὴν ἐσχάτως κατέστη μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα τόσῳ διὰ τὴν αὐξάνειν τῶν λέμβων, ἀφιερωμένων ἐπὶ ταύτῃ εἰς τὴν ἄλιεαν ταύτην, ὅσῳ διὰ τὰ σκάφανδρα εἰσαχθέντα ἐσχάτως εἰς χρῆσιν ὑπὸ τῶν δυτῶν. Πρὸ τινῶν ἐτῶν ἡ ἄλιεα αὕτη ἔδιδε κατ' ἔτος 20,000 φράγκα περίπου, σήμερον ἀποφέρει 2 ἑκατομμύρια.

Ἡ σπογγαλιεα ἔχει τὴν ἑδρὰν της, οὕτως εἰπεῖν, ἐν Ἑλλάδι· πλὴν ἐνεργεῖται μικρὰ πάντοτε καὶ παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου ἐπτά Αἰγινήτων λέμβοι μένουσαι ἐκεῖ διαρκῶς ἀλιεούσι ποσότητας ἀρκετὰ σημαντικᾶς.

Υπάρχουσι σήμερον ἐν Ἑλλάδι 450 λέμβοι ὧν 40 πλουτισμένα διὰ σκαφάνδρων προωρισμένα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σπογγαλιεάν· 24 τούτων φέρουσαι σκάφανδρα ἀνήκουσι εἰς τὴν νῆσον τῆς Αἰγίνης ἣς οἱ δῦται συναγωνίζονται σήμερον πρὸς τοὺς τῆς Καλύμνου καὶ Σύμης θεωρουμένους μέχρι σήμερον ὡς καλλιτέρους δύτας τοῦ κόσμου. Αἱ ἄλλαι 140 ἀνήκουσιν εἰς τὰς νήσους τῆς Καλύμνου καὶ Σύμης ἢ εἰς τὸ Κρανίδιον.

Τὰ πραγματικὰ κέρδη τῆς σπογγαλιεας ἐδωκαν αὐτῇ τοιαύτην ὄθησιν. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οἱ κάτοικοι τῆς Αἰγίνης ἐναυπήγησαν 9 νέας λέμβους διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην.

Αἱ φέρουσαι σκάφανδρα λέμβοι φέρουσι 11 ἕως 15 ἄνδρας αἱ λοιπαὶ 4 μόνον. Ὁ κυβερνήτης διανέμεται μετὰ τῶν ναυτῶν τὰ κέρδη κατ' ἀναλογίαν. Μόναί αἱ λέμβοι αὐταὶ ἔχουσι προσωπικὸν 1000 περίπου ναυτῶν. Ἀλιεούσι 240,000 χιλιόγραμμα σπόγγων διαφόρων ποιότητων ἀξίας 2 ἑκατομ. φράγκων. Οἱ ἄλιεὶς πλερώνουσι φόρον 10% ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἀξίας.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου σκαφάνδρου ἀνέρχεται εἰς 5,400 φράγκα. Ἡ τιμὴ ὅθεν ὅλων τῶν σκαφάνδρων ἄτινα

οι άλιεις μεταχειρίζονται άνέρχοντάς εις 300,000 φρ. Έκάστη λέμβος εκτελεί κατά μέσον όρον ένικυσίους έκδρομάς· άλλοίσι δέ κατ' άνωτάτων όρον 4000 χιλιάγραμμα σπύγγου αξίας 30,000 φρ. περίπου. Η Αίγινα έχει κέρδος ένιαύσιον πλέον των 700 χιλ. φρ. Οί δΰται όστινες μεταχειρίζονται ακάφανδρα εργάζονται 6 ώρας καθ' έκάστην. Η εργασία είναι δύσκολος και ένίοτε κινδυνώδης. Πολλοί θνήσκουσι εξ άσφυξίας, άλλοι κωφαινογται κτλ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ ΕΝ ΜΑΧΗ *

Πάτερ, Σού δέομαι!
Τών τηλεβόλων βουχώνται τά νέρη,
κύκλω μου λαίλαψ πυρός κατεστέρει·
βρίνω θάρασών, αλλά καίομαι.
Πάτερ, Σού δέομαι!

Σύ μου στρατήγησον!
Δός μοι ως θέλεις, ή δάφνην, ή θήκην,
είτε εις θάνατον, είτε εις νίκην,
διά τιμής με δδήγησον.
Σύ μου στρατήγησον!

Σώτερ, βοήθει μοι!
Σύ την πνοήν μοι πρόσχεσ νά ζήσω,
δύνασαι δέ νά την λάβης όπίσω.
Σοί έμαυτόν παρατίθημι!
Σώτερ, βοήθει μοι!

Σός είμι, Κύριε!
Θνήσκων ή ζών, είμαι κτήμά σου, όλος·
δέν κηλιδοΰσι τó ξίφος μ' ούδόλωσ
φαύλαι τού κόσμου επήρσειαι·
Σός είμι, Κύριε!

Σώσον έλέησον!
"Αν μέ σπαράξ' ή μαινάς τού πολέμου,
δέξαι τó αίμά μου λύτρον, Θεέ μου,
και την πατρίδα μου κλείσον!
Σώσον έλέησον!

* Τήν συγκινητικήν τούτην Προσευχήν τού έν μάχη στρατιώτου, λαμβάνομεν εκ των τού αιδίμου Η. Τανταλίδου ποιημάτων ών πλουσίαν συλλογήν δημοσιεύει έσον οΰπω ό άνεψιός του κ. Ιωάννης Δ. Τανταλίδης.

Εύχόμεθα όπως ό κύριος οΰτος πληρών έθνικήν επθυμίαν, δώσει τοίς Έλλησι ΤΑ ΔΙΑΝΤΑ τού ένδιξου μουσουργού τού πανελληνίου, έστις και ται άπαθανών ζή έτι έν τή καρδία των έμοσθων του.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Η Έλλάς έχει 5 1/2 μαθητάς επί 100 κατοίκων, έν συνόλω δέ 79,000 μαθητάς, και 1,194 σχολεία. Η Σαξω-

νία 7 1/2 μαθητάς επί έκάτον. Έν συνόλω δέ 458,000 μαθητάς και 2237 σχολεία.

— Έν Γερμανία άυστηρώς άπηγορεύθη νά κτίζωνται δωμάτια σχολείων μετά παραθύρων εκατέρωθεν, τοιούτος φωτισμός άείποτε άπεδείχθη βλαβερός·εις τούς όφθαλμούς των μαθητών.

— Ούδεις παις ηλικίας έννέα έτών πρέπει νά συχνάζη εις τó σχολείον πλειότερον των 15 ή 16 ώρων την έβδομάδα.

— Δέκα εκ των τριάκοντα εξ έστεμμένων κεφαλών ειςί καθολικοί, δύο ειςί τής Έλληνικής εκκλησίας και είκοσι τέσσαρες διαμαρτυρόμενοι·

— Σποδρός πατριός θαυμασίας θά έβρήθει εις την προφοράν τινών εκ των θωσικων όνομάτων. Δοκιμάσατε τούτο επί τού Κισχέφ.

— Έκ τής εκθέσεως τού ύποπροξένου τής 'Αμερικής έν Αίγυπτω επί τής διαβάσεως των πλοίων διά τής σουεζικής διόρυγος, από τού 1870 μέχρι τού 1876 συμπεριλαμβανομένη διέβησαν την διόρυγα 7,584 πλοία.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΒ'.

Είμαι μέγας. Άγνοΰνται ύφ' άπάντων οι γονείς μου
"Αν κι' εις όλους γνωστή είναι ή πριν ένδοξος πατρίς μου
Τένομά μου μόνον δύο συλλαβαί αποτελοΰσι
Τά δέ εξ έμά ψηφία, τας ήμέρας εκδηλοΰσι,
τας στροφάς όσας θά κάνη, ή ως Πορτογάλυ Γήμας
Όταν έβρεθη τού χρίνου έπου σήμερα, μαζύ μας.
Τένομα μου διεξήλθεν άβλαβές εκ των αιώνων
Και ούδένε δέν φοβούμαι παρά τόν Θεόν μου μόνον.
Είμαι φοβερός και τώρα, ήμην φοβερός και τότε
Κ' έσθουα τόν Μωϋσία, εάν έθελον όποτε
Φαραώ δέξαν και πλούτη, είχαν ή πατρίς μου πλήθος
Ής δέν έμεινε φεύ! τώρα επί λίθου ένας λίθος.

ΚΙΣΣΑΒΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η Διεϋθύνσις τής «'Αθηναΐδος» γνωστοποιεί ότι δέχεται νά αναγγέλλη την έκδοσιν συγγραμμάτων άποσταλλομένων εις αυτήν. Συνιστάται δέ ως πρόσφορον μέσον τοιούτων φιλολογικών γνωστοποιήσεων ή 'Αθηναΐς, κυκλοφορούσα πλέον των 2000 φύλλων, μεταξύ ενδιαφερομένων εις την έκδοσιν νέων συγγραμμάτων.

Ζητούνται επί πληρωμής οι αριθ. 42, 43, 44, 45 τής 'Αρχαιολογικής Έταιρίας και άνταλλάσσονται οι αριθ. 50, 53, 55· Γραφείον 'Αθηναΐδος.

Τό γραφείον τής 'Αμερικανικής Πρεσβείας και τού 'Αμερικανικού Προξενείου κείται έν τώ ξενοδοχείω τής Νέας Υόρκης. οδός Αιάλου.

Έξεδόθη έν Κωνσταντινουπόλει νέον μηνιαίον περιοδικόν «Παράδεισος των Παίδων» υπό Ι. Ι. Φραγκίσκου και Σ. Θ. Έτησία συνδρομή γρ. 20 Εύχόμεθα τοίς ιδρυταίς καλήν επιτυχίαν.

ΓΡΙΦΟΣ 12.

Ουγάτηρ Κάδμου

κρίτης τού "Αδου